

meldtes Pengetyveri fra en beruset Mandsperson i Beværtningen; Tyveriet antoges udøvet af en dør tilstedeværende løsagtig Kvinde. Den 6. September fandt der et Slagsmaal Sted i Beværtningen mellem en Mandsperson og en beruset løsagtig Kvinde, uden at tiltalte, som var til Stede, gjorde noget for at tilvejebringe Ro og Orden. Den 24. September anmeldtes et voldeligt Overfald at have fundet Sted i Beværtningen. Den 4. Oktober var en Gæst i Beværtningen Genstand for et voldeligt Overfald fra en Opvarters Side. Den 22. Oktober fandt et Slagsmaal Sted mellem Gæster i Beværtningen; en Opvarter i Beværtningen deltog i Slagsmaalet, der varede i ca. 5 Minutter, uden at der fra Beværtningspersonalets Side blev gjort noget for at tilkalde Politiet. Den 25. Oktober fandt ligeledes et Slagsmaal Sted mellem til Dels berusede Gæster i Beværtningen i Anledning af en tilstedeværende løsagtig Kvinde. Hertil kommer saa en Række Tilfælde med Raaheder af forskellig Art. Dette vil sige, at der i denne ene Beværtning i dette Kvarter i Løbet af disse 3—4 Maaneder forefaldt 3 Tyverier og 6 voldelige Overfald foruden forskellig anden Raahed!

Ingen, der interesserer sig for sociale Fremskridt, kan være blind for, at vi her staar overfor et Arnested for social Ulykke. Hvilken Paavirkning faar ikke de Børn og den Ungdom, der vokser op med sligt for Øjet! Naar Retsfølelsen paavirktes af den raa og oprørende Forbrydelse, og med Rette paavirktes af den og kræver streng Straf, saa bør de, der raaber paa de strenge Straffe, ikke glemme det Billede, som disse Domme opruller for Bevidstheden. De bør ikke glemme, at Forbrydelsens Aarsag meget ofte er at føre tilbage til det ulyksalige sociale Milieu, vi her staar overfor. Derfor bør den, der med Rette vil kræve strenge Straffe bragt i Anvendelse fra Samfundets Side, ogsaa anerkende Samfundets Forpligtelse til at søge bortryddet de Aarsager til Forbrydelse og Elendighed, som vi her staar overfor.

For øvrigt er Forholdet ikke blot det, at vi hidtil i Beværterlovens § 36 har haft en Hjemmel, som man nu først er begyndt at anvende; men vi har ogsaa i Beværterlovens § 32 med dens Bestemmelse, der forbyder at skænke for kendeligt berusede Personer, en Regel, der kun i ringe Omfang er bragt i

Anvendelse. Overfor dem, der specielt i København har hævdet, at vi ikke havde Regler, der gav Politiet Adgang til hurtigt at gribe ind, vil jeg blot henvise til den gældende Politivedtægt for København af 1. Marts 1913. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Paragraffer af denne. Det hedder i dens § 79: „I Beværtningsstedet maa intet foretages, som strider mod Orden eller Sømmelighed. Ingen maa paa et Beværtningssted gøre sig skyldig i voldsom eller støjende Adfærd, hvorved Gæster, Værten, dennes Folk eller andre fortrædiges eller nogen af Husets Beboere eller omboende forstyrres. Har Slagsmaal eller anden betydelig Uorden fundet Sted, er Værten, naar det forlanges af Politiet, pligtig straks at lukke Beværtningen for den Dag.“ Og i § 78 hedder det: „Værten maa ikke mod Politiets Forbud foranstalte eller taale nogen Afbenyttelse af Lokalet, der medfører forstyrrende Støj for andre af Husets Beboere eller for omboende. Politiet kan, hvor Forholdet paarkræver det, forbyde enhver Beværtningsdrivende til Hjælp i de Lokaler, hvor Gæster opholder sig, at benytte anden kvindelig Medhjælp end sin Hustru og egne voksne Børn.“ I disse Bestemmelser i Politivedtægten findes der Hjemmel for baade hurtig og effektiv Indskriden fra Politiets Side, naar disse Bestemmelser virkelig benyttes af Myndighederne.

Alligevel skal jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade modsætte mig de Bestemmelser, der her foreslaas. De er ønskede af Politiet, og jeg tager dette som Udtryk for, at Politiet nu vil begynde at vise større Forstaaelse af disse Forholds samfundsmæssige Betydning, at det ikke vil hengive sig til den Fatalisme, der prægede det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, naar han var af den Opfattelse, at det ikke kunde nytte at rydde op eet Sted i Byen, for saa dukkede Ondet straks op et andet Sted. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, som jeg i øvrigt personlig sætter megen Pris paa, at det ærede Medlem gik noget vidt, naar han mente, det var nødvendigt at give en ny Lov, naar disse Forhold dukkede op i et nyt Kvarter. Det turde være at gøre sig det alt for besværligt. Naar een Gang Loven er vedtaget, kan den anvendes lige saa godt i det ene som i det andet Kvarter. Men netop det, at